

Kr. var tidligere, saa at man neppe kan sige, at der er sket en Skærpelse. Men hvis der indenfor Udvalget er almindelig Stemning for at blive ved de 5 000 Kr. — det vil altsaa reelt sige at nedsætte Grænsen —, skal jeg gerne være med i Overvejelser derom, vil ikke modsætte mig det. Man skal maaske ikke helt ned til 5 000 Kr.; vi har ganske vist 10-Tals-Systemet her i Landet, men derfor er jo ikke skrevet, at det skal være enten 5 eller 10 Tusinde Kroner, det kunde lige saa godt være et andet Tal.

Derimod maa jeg modsætte mig Bestemmelsen om, at enhver af Stifterne mindst skal tegne en Aktie paa 1 000 Kr. Dette synes jeg er en uheldig Bestemmelse for en Række Aktieselskaber. For Aktieselskaber som Forsamlingshuse, Skoler, Pensionater, Oplysningsvirksomheder og Bladvirksomheder, saadanne Aktieselskaber, som henvender sig til en hyppigt meget vid Kreds i Befolkningen, hvor Aktionærernes Antal ofte er meget stort, og hvor Aktierne ofte er meget smaa, vil det være urimeligt at fastholde, at Stifterne skal betale 1 000 Kr. Det er tidt ved saadanne Selskaber slet ikke de mest velhavende; de, der har bedst Raad til at sætte 1 000 Kr. ind, som bliver de ledende i Selskabet, som sætter det i Gang; det er ofte Folk, som ikke har Raad til at give 1 000 Kr. Hvorfor saa sætte en saadan Bestemmelse ind i Loven? Jeg haaber, at vi let kan blive enige om i Udvalget at ændre Lovforslaget paa dette Punkt.

Bestemmelsen om, at Lederne skal være økonomisk vederhæftige Personer, kan vi ogsaa overveje. Udtrykket kan jo have et saadant Indhold, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) sagde, men der staar ganske vist ikke noget om, hvem der skal fortolke det, og at overlade til en Registratør, til en Embedsmand i Hovedstaden, at afgøre for hele Landet, om Borgere, der vil stifte Aktieselskaber, er økonomisk vederhæftige Personer eller ikke, synes jeg rummer en ikke ringe Betænkelighed; der kunde blive Plads der for betydelig Vilkaarlighed. Det er jo saaledes, at Borgere, som har lidt økonomisk Skibbrud, men som dog har Raadighed over deres Bø, meget vel kan være det, man vilde forstaa ved økonomisk vederhæftige Personer, og skulde saadanne Borgere ikke i Fremtiden kunne være med til at stifte Aktieselskaber? Det er et vanskeligt Udtryk, der er brugt, og jeg er ikke sikker paa, at det, hvis det ikke skal kunne misbruges, har nogen virkelig Betydning.

Jeg tror, at det vedblivende i Stiftelsesoverenskomsten bør meddeles, hvorvidt den Del af Kapitalen, som Stifterne ikke har tegnet, skal udbydes offentligt.

Jeg skal saa gøre et Par ganske korte Bemærkninger om Bestemmelserne i §§ 8, 11 og 26 angaaende Bekendtgørelser. Efter Tegningsfristens Udløb skal det meddeles hver Tegner, om det fastsatte Mindesteløb er tegnet, og det skal ske ved anbefalet Brev. 4 Maaneder efter Stiftelsesoverenskomstens Dato indkaldes til en Generalforsamling — atter anbefalet Brev. Fornyet Indkaldelse ved anbefalet Brev, saafremt Generalforsamlingen har nægtet at godkende enkelte Bestemmelser i Overenskomsten eller Vedtægterne. Atter ved Nedskrivning af Aktiekapitalen skal der sendes anbefalet Brev. I det sidste Tilfælde vil det vel nok være rigtigt at gøre det. Hvis der foretages Nedskrivning af Aktiekapitalen i et Selskab, som har bestaaet i mange Aar, og hvor Aktionærerne maaske ikke følger Selskabets Virksomhed, forudsat, at det har ført en rolig Tilværelse, saa nøje, som de ellers vilde gøre, er det maaske rigtigt at forlange dette. Men i de 3 første Tilfælde bør det i alt Fald overlades til Ledelsen, om Meddelelse skal ske ved Bekendtgørelse eller ved anbefalet Brev, thi i mange Tilfælde vil det være ganske urimeligt at sende anbefalet Brev. Lad mig som Eksempel tage et Selskab med en Aktiekapital paa 200 000 Kr., hvor hver Aktie er paa 100 eller maaske paa 50 Kr. — saadanne Selskaber findes eller kan sikkert opstaa —, og hvor Aktionærerne bør meget tæt samlet. Det vilde være ganske urimeligt i Loven at paalægge, at der skulde sendes anbefalet Brev til hver Aktionær i de Tilfælde, der er nævnt her. Det vilde, havde jeg nær sagt, blive en lille Rente af Aktiekapitalen, der vilde medgaa dertil, hvis det skulde gøres 3 Gange i Løbet af kort Tid, og i de allerfleste Tilfælde kan man vel nok gaa ud fra, at Folk, som tegner Penge i et Aktieselskab, navnlig i Selskabets første Tid, i den Tid, da dets Vedtægter skal fastsættes og Generalforsamling afholdes, nøje følger med, hvad der sker, og ved Bekendtgørelser i Bladene vil faa den nødvendige Underretning derom. Det vil i alle Tilfælde være langt billigere.

I § 15 siges det, at Selskaber ikke maa træde i Virksomhed, før Registreringen har fundet Sted. Jeg ved ikke, om det ikke vil kunne volde Vanskeligheder, hvis man overtager et gammelt Selskab. Forudsætningen derfor maatte da være, at Registreringen kan finde Sted omgaaende, for saa